O cafeluță ratată cu echipa națională la Riga

Quinta de rigă este mai mare ca cea de as... la Riga

Nu mi-a fost greu să dau de urmele echipei noastre naționale. Din Lituania am trecut în Letonia — nu-i departe, căci amândouă încep cu L — și odată ajuns pe pământ letonian, foarte ușor am găsit Capitala țării.

Am sosit la Riga pela ora prânzului. Natural că n'am avut răbdare să dejunez înainte de a mă pune în contact cu jucătorii români.

Dar dacă limba letoniană am prins-o dela graniță până la Riga, aci nu m'am împăcat deloc cu dialectul «righez».

Nu aveam nici o indicație asupra locului unde se aflau în acel moment naționalii noștri. Singurul mijloc era deci acela al investigațiilor pe stradă.

M'am adresat în primul rând unui sergent, care foarte grav, dirija din postul lui circulația vehiculelor.

— Nu știți unde e cantonată echipa României?

— Pardon, aici e Letonia. Numai în Elveția, țara cantoanelor, acolo poate fi cantonată echipa pe care o căutați. Poate că ați greșit adresa.

Am încercat să mă informez dela alții. In zadar.

In cele din urmă am recurs din nou la sergentul cu circulația, care mi-a răspuns cam plictisit:

— Lăsați-o baltă...

De-abia atunci mi-am dat seama că sunt în țările... baltice.

Am ascultat sfatul sergentului și n'am mai cerut informații nimănui. Am început să cutreer hotelurile. După încercări nereușite, înfine, găsesc compatrioții la un hotel simpatic.

In hall îi găsesc pe d-nii Costel Rădulescu și Radu Istrati, vorbind în limba righeză.

— Bine-ai venit, — mă întâmpină d. Radu Istrati, cu o voce de bariton.

— Bine v'am găsit! Unde's băeții.

Mai erau aproape cinci ore până la inceperea matchului. Băeții noștri erau sus, adunați într'o cameră, la șuetă.

Am părăsit pe cei doi conducători și într'un minut am fost în camera celor mai buni footballiști români.

Primul cuvânt pe care l-am adresat gazdelor mele, a fost — obiceiul meu— acesta:

— Domnilor, am venit special pentru o cafeluță!

Bürger însă mi-a răspuns:

— Regretăm, dar specialitatea orașului nu e cafeaua, ci...galoșii.

Cum nu puteam să beau galoși, am renunțat la băutură și am încercat să aflu câteva impresii.

— Eh! A mers bine până acum!

Singurul care-mi răspunde e Bogdan:

— Bogdan-proste, suntem foarte mulțumiți.

— Dar astăzi, ce credeți că o să faceți?

— Deși suntem la Riga, cred că n'o să luăm apă la galoși, — își mărturisește Dobay optimismul.

— Eu cred chiar — sare Vintilă — că acest match va constitui ve-Riga penultimă din lanțul succeselor din acest turneu.

Aveam impresia — după modul cum am început'o — că voiu recolta un interview suculent. Când colo, ce să vezi? Toți jucătorii s'au strâns împrejurul mesei unde Brandabura, Sepi, Rășinaru și Bodola au încins un pocker. Nici chip să mai vorbești cu cineva.

Când să părăsesc camera, o explozie de strigăte mă face să mă opresc. Două tabere sunt gata să se încaiere.

A fost o întâlnire grozavă:

Bodola și Sepi au avut două quinte. A lui Bodola era la as, dar Sepi n'a vrut să recunoască. Era să iasă tărăboi mare. «Papa Costel» a venit fuga să aplaneze conflictul.

— Eu am quintă de as! — a strigat Bodola — și potul e al meu!

— Ba pardon. Eu am quintă la rigă, și la... Riga, quinta la rigă bate pe aia la as...

Până la urmă conflictul a fost aplanat: potul l-a luat «Papa Costel»...

A. Vol

BOX

Ilie Petrescu, așa cum e, la el acasă

Ilie Petrescu în mijlocul familiei

In continuarea reportagiilor noastre asupra îndeletnicirilor celor mai buni boxeuri ai noștri, pugiliști care au dus faima boxului românesc și peste hotarele țării, ne-am oprit azi cu alegerea asupra fostului campion al României la categoria semi-grea, Ilie Petrescu.

Fost campion!

Da, dar poate și viitor, deoarece în ultimul match cu Șerbănescu deși pe hârtie, actualul deținător a fost învingător totuși pare că învinsul a arătat lucruri mai frumoase.

Dar.. despre acestea nu vom vorbi în articolul de față.

Ne-am impus să vorbim despre viața extra sportivă a lui Petrescu.

Funcționar la C.F.R.

Ilie Petrescu a cunoscut greul vieții, muncind în Atelierele Grivița la strung, după ce în prealabil absolvise școala de specialitate a căilor ferate.

Tot ca lucrător în Atelierele din Calea Griviței a început să învețe boxul.

An cu an, Ilie Petrescu a urmat tăcut antrenamentul cotidian la sala de box.

Apoi, calitatea lui de boxeur i-a dat dreptul să aspire la titlul de selecționat în echipa României, in care calitate a făcut deplasarea în Cehoslovacia, Ungaria și la campionatele europene din Budapesta din 1934.

Apoi a trecut la profesionalism în care postură a reușit să însemne ceva pe răbojul boxului internațional.

Ca funcționar conștiincios el avansează erarhic și astăzi este un apreciat muncitor al condeiului întrunul din biurourile atelierelor.

LA CHIAJNA

Ii promisesem lui Petrescu că voi veni la el, la Chiajna să-i fac o vizită.

Trebuie să știți că Petrescu are două domicilii: unul în București pentru toate zilele și altul la casa părintească din satul Chiajna.

Am pornit spre Chiajna pe o căldură tropicală. După două schimbări de autobuz am ajuns în comuna Roșu la hanul lui Petrică.

Aci Ilie mă aștepta cu un dogcar.

Pe sub pădurea din cătunul Dudu, pe un drumeag șerpuitor printre lăstarii tineri ai fagilor, am ajuns după o jumătate de oră la conacul părintesc al lui Ilie Petrescu.

Casa este împrejmuită de o curte mare, gen cârciuma «universel» *unde găsești tot ce-ți trebuie: dela orzul și fânul necesar hranei vitelor până la șireturile de ghete și pasta «Lucido» pentru lustruitul mașinelor de gătit.*

Aci sălășluește familia lui Ilie Petrescu.

Mama lui și-a adunat toți copiii pe lângă ea: bătrâna gătește, îngrijește de gospodăria curței și strigă la argații leneși și răutăcioși.

«SLABICIUNEA» LUI ILIE

Ilie sau Iliuță cum îl mângâe acasă are o slăbiciune grozavă pentru stupărit, ajută pe mama lui la treburile casei — spărgând lemne — și adapă pe «Surul» căluțul care molcum și «sigur» ne-a adus din oraș până aci, la țară.

Fratele lui mai mic, Petre, se îngrijește de treburile prăvăliei; aceasta nu înseamnă însă că Ilie nu se ocupă și el de vânzarea din băcănie.

— Dă-mi un kgr. de mălai și un leu restu, îl acostează un client care nu are încă 4 ani împliniți, întinzându-i o piesă de 5 lei.

Ilie îi dă restul și mălaiul.

In urmă, a aflat că micul client era un smecher și jumătate: îl înșelase cu un leu, Ilie necunoscând încă bine... prețul cerealelor!

Timpul trecea repede.

Peste două ore, trenul spre Constanța trebuia să-l ducă pe Petrescu la Carmen Sylva ...și noi eram încă la 20 km. de București.

Ne-am suit din nou în dogcar și pe același drum prăfuit în țăcănitul regulat al potcoavelor lui «Suru», am ajuns din nou la autobuzul 52 care aduceâ din nou în oraș.

I. SAVESCU

CONCURENȚA INTRE „Madison Square Garden" și „Hippodrome"

Dansul milioanelor pe exercițiul 1936-1937

In revista săptămânală „Bang", în ultimul număr sosit la redacția noastră găsim un articol foarte sugestiv, cu tabele comparative între încasările ce s'au realizat la cele două arene pugilistice din New-York.

Din cifrele pe care le vom publica mai jos se vede că arena Madison Square Garden, deși cu mai puține reuniuni, a avut un bilanț mai bun decât arena Hippodrom.

Dar să dăm cuvântul cifrelor!

Madison Square Garden a organizat între 3 Septembrie 1936 și 14 Maiu 1937:

17 reuniuni, la care au asistat 165.080 spectatori, realizând în toate aceste reuniuni fantastica sumă de 87.376.160 lei.

Hippodrom începând dela 9 Octombrie 1936 și până la 2 Iunie 1937 a organizat 25 reuniuni unde au asistat 85.799 spectatori și s'a încasat 34.150.880 lei.

La Madison Square Garden matchurile cu cele mai mari rețete au fost:

La 3 Septembrie 1936 Pastor—Joe Louis, rețeta încasărilor a fost de 17.851.200 lei și au asistat 18.864 spectatori.

Iar la Hippodrome, încasarea cea mai mare a fost făcută de matchul Joe Louis—Brescia, disputat la 9 Octombrie 1936, când au asistat 4682 spectatori și s''a făcut rețetă de 4.093.760 lei.

...ȘI REȚETELE CELE MAI MICI

Rețetele cele mai mici au fost făcute de Madison Square Garden la matchul Pastor—Impeletierre disputat la 18 Decembrie 1936, unde s'a totalizat 1.188.640 lei și au asistat 5240 persoane.

La Hippodrome cea mai mică rețetă a fost făcută la 26 Maiu 1937 când matchul Blair-Sabatino, nu a putut atrage decât 1315 spectatori ce au plătit suma de 287.040 lei.

CICLISM

In fine și francezii au câștigat o etapă în Turul Franței

Roger Lapebie a reușit această performanță pe distanța Briancon-Digne. — Din nou Gallien

Extraordinare peripeții a cunoscut etapa 9-a a turului Franței. In ajun Bartali era încă în frunte și păstra un avantaj apreciabil. Incât, pentru toată lumea „turul" 1937 era alergat.

— Bartali nu mai poate pierde! — era impresia aproape unanimă.

Neprevăzutul, care face farmecul acestei întreceri, nu s'a desmințit nici de astă dată.

După etapa 9-a, avem un alt deținător al „tricoului galben": belgianul Sylvèse Maes. Dar avantajul belgianului este insignifiant. Patru, cinci, șase alergători îl pot revendica mâine.

ROGER LAPEBIE

A 9-a etapă a fost par'că pentru Roger Lapébie. Este prima etapă în care publicul francez are însfârșit prilejul de a cunoaște emoția puternică a succesului unui reprezentant al său.

A fost ziua lui Lapébie. Și — firește — a lui Gallien, care zi cu zi cunoaște o mai pronunțată consacrare.

Etapa s'a desfășurat pe distanța Briançon—Digne (220 km.) cu un teren variat. Plutonul are de înfruntat nu mai puțin de trei piscuri succesive.

Pleacă 67 alergători, pe un drum dela început dificil. Bartali, „tricoul galben", pare obosit. Aleargă greu și trezește gustul adversarilor pentru o trenă rapidă, istovitoare.

Se apropie primul pisc: Izoard. La jumătatea coastei, în fruntea plutonului se află: Berrendero, Gallien. Vissers. Vicini. Lowie. Maes și Vervaecke.

Urmează:

La 35 secunde, Bautz, Thierbach și Lapébie.

La 1 m. 25 s.: Danneels.

La 1 m. 15 s.: Kint, Camusso, Choque.

La 1. m. 29 s.: Bartali, și apoi la intervale variate, restul alergătorilor.

Sus, pe pisc, Berenderro și Vervaecke trec primii, urmați de Vissers, Maes, Lowie, la 15 s.; Gallien și Vicini, la 20 sec.; Goasmat, la 1 m. 45 s., etc.

Al doilea pisc

Al doilea pisc — Vars — păstrează aproape aceiași erarhie. In frunte sunt Vissers, Mersch, Lowie, Vicini, Maes. La 1 m. 15 s. Gallien (care a suferit puțin mai înainte, fiind lovit de un automobil însoțitor).

Plutonul fruntașilor se reface apoi, și în apropiere de piscul Allos se pregătește din nou pentru ascensiune. Sus, primul trece Vicini, urmat de Verwaecke, Maes, Disseaux, Lowie, Vissers, Lapébie, Gallien, Mersch, Choque, etc.

In coborâre, grupul se reface. Mai sunt 25 km. d[illegible]t, când Lapébie se otăre[illegible] ia pe dont propriu.

Evadarea reuș[illegible] minune. Un singur om se pune în urmărirea lui — Verwaecke — și, imediat, un altul pornește să-l ajungă: Gallien. Cei doi merg nebunește pentru a prinde urma fugarului.

Va fi însă inutil.

Lapébie ajunge la Digne cu aproape 3 minute avantaj și... Sylvese Maes îmbracă tricoul galben.

Iată ordinea sosirei la punctul final al etapei:

CLASAMENTUL ETAPEI

1. Roger Lapébie, în 7 ore 27 m. 43 s. (media: 29 km. 482); 2. Vervaecke, 7 ore, 30 s.; 3. Gallien acelas timp; 4. Lowie, 7 ore 30 m. 59 s.; 5. Vicini, 7 ore 31 m. 11 s.; 6. Vissers; 7. Disseaux; 8. S. Maes, a. t.; 9. Puppo, 7 ore 38 m. 45 s.; 10. Mersch; 11. Chocque; 12. Deloor, 7 ore 45 m. 10 s.; 13. Amberg, a. t.; 14. Berrendero, 7 ore 50 m. 16 s.; 15. Cosson; 16. Bartali; 17. Camusso, a t.; 18. Wierinckx, 7 ore 56 m. 42 s.; 19. Laurent; 20. Bautz; 21. Prior; 22. Goasmat; 23. Braeckeveld; 24. Muller; 25. Thierbach; 26. Fréchaut; 27. Passat: 28. Neuens 29. A. Van Schendel, a. t.; 30. Oubron, 7 ore 57 m. 49 s.; 31. Introzzi; 32. Marcaillou; 33. Romanatti; 34. Ducazeaux; 35. Galateau, a. t.; 36. Holland, 8 ore 7 m. 15 s.; 37. Lemarié; 38. Tanneveau; 39. Cloarec; 40. Danneels; 41. Kint; 42. Meulenberg; 43. Martano; 44. Ezquera; 45. Deltour, a. t.; 46. Egli, 8 ore 9 m. 23 s.; 47. Geyer, 8 ore 16 m. 46 s.; 48. Antoine, a. t.; 49. Goujon, 8 ore 17 m.; 50. Pedroli, 8 ore 20 m. 32 s.; 51. Zimmermann, 8 ore 22 m. 9 s.; 52. T. Van Schendel; 53. Wengler; 54. Hauswald; 55. Gamard; 56. Dubois; 57. Canardo, a. t.; 58. Carini, 8 ore 31 m. 25 s.; 59. Ramos, a. t.; 60. Klensch, 8 ore 32 m. 40 s.; 61. Wendel, 8 ore 36 m. 43 s.; 62. Weckerling, a. t.

Eliminați: Weber, Saladin, Le Grévès, Simonini și Gimeno.

CLASAMENTUL GENERAL

1. S. Maes	59	29	32
2. Vicini	59	30	7
3. Lapébie	59	30	54
4. Vissers	59	31	15
5. Disseaux	59	34	49
6. Bartali	59	39	32
7. Amberg	59	40	5
8. Chocque	59	47	40
9. Bautz	59	48	23
10. Braeckeveldt	59	54	38
11. Lowie	59	56	56
12. Camusso	59	59	21
13. Marcaillou	59	59	45
14. Varvaecke	60	0	15
15. Gallien	60	11	49
16. H. Muller	60	14	39
17. Thierbach	60	16	7
18. Fréchaut	60	16	23
19. Deloor	60	17	26
20. Passat	60	27	52
21. Laurent	60	29	16
22. Goasmat	60	30	10
23. Kint	60	32	20
24. Mersch	60	33	54
25. Oubron	60	34	33
26. Cosson	60	38	49
27. Ducazeaux	60	42	58
28. Berrendero	60	43	1
29. Tanneveau	60	49	44
30. Galateau	60	47	15
31. A. Van Schendel	60	51	20
32. Geyer	60	57	24
33 Martano	60	58	18
34. Deltour	61	2	27
35. Puppo	61	5	8
36. Introzzi	61	9	20
37. Wierinckx	61	10	37
38. Danneels	61	10	45
39. Egli	61	15	24
40. Cloarec	61	25	59
41. Weckerling	61	30	26
42. Zimemrmann	61	31	44
43. Meulenberg	61	31	56
44. Neuens	61	33	5
45. Goujon	61	34	27
46. Canardo	61	37	2
47. Wengler	61	38	57
48. Dubois	61	42	43
49. T. Van Schendel	61	48	42
50. Romanatti	61	52	43
51. Prior	61	54	21
52. Holland	61	56	15
53. Pedroli	62	0	51
54 Exquerra	62	5	4
55. Antoine	62	6	1
56. Lemarié	62	7	48
57. Ramos	62	28	17
58. Hauswald	62	42	1
59 Gamard	62	43	34
60. Carini	62	45	42
61. Wendel	63	27	28
62. Klensch	63	28	14

CLASAMENTUL PE NAȚIUNI

1. Belgia	179	1	17
2. Franța	179	18	19
3. Italia	180	37	31
4. Germania	181	1	54
5. Elveția	182	27	11
6. Spania	184	14	24
7. Luxemburg	185	35	13
8. Olanda	187	22	39

CLASAMENTUL CAȚARATORILOR

1. Vervaecke, 55; 2. Vicini, 47; 3. Bartali, 42; Vissers, 37; 5. Gallien, 36; 6. Lowie, 35; 7. Maes, 33; 8. Berrendero, 16; 9. Mersch, 12; 10. (ex aequo) Exquera, Bautz et Galateau, 10, etc.

TENNIS

După o luptă aprigă, în cinci seturi, Caralulis l-a învins pe Schmidt, cucerind campionatul Cernăuțiului

CERNAUȚI, 12. (Prin telefon), — După victoria obținută de Caralulis, în semifinala campionatului Moldovei de Sus, când bucureșteanul cu o neașteptată ușurință a dispus de campionul Poloniei Tarlowski, finala de azi dintre cei doi rivali, Caralulis și Schmidt era așteptată cu mult interes.

Cu toată căldura caniculară care a domnit în timpul zilei, un public numeros a ținut să asiste la această întâlnire.

S'a disputat întâi finala de simplu domni, care a prilejuit un match extrem de disputat și spectaculos în acelaș timp.

Schmidt începe furtunos...

De cum începe matchul se observă că Schmidt este foarte decis să-și ia revanșa la înfrângerea suferită la București, în cadrul „Cupei Canolle", și atacă vijelios.

„Teceristul" este în zi bună și intră în teren după fiecare serviciu astfel că reușește să ia conducerea.

Caralulis face un joc defensiv, părând oarecum încurcat în socotelile sale de agresivitatea adversarului.

Datorită acestui joc Schmidt își însușește primul set cu 7-5.

Setul următor începe deasemenea în avantajul lui Schmidt care conduce cu 3-1.

Caralulis își revine și datorită unei serii întregi de „drive"-uri și „reveruri" de toată splendoarea egalând situația la 4-4 pentruca în cele din urmă să-și însușească setul la 6-4.

Schmidt își dă seama că faptul de a-și lăsa adversarul să-și facă jocul său preferat înseamnă pentru el pierderea oricărei șanse de câștig.

Deaceea. în setul trei. își reia vechea tactică, de a-l juca pe Caralulis cât mai mult în mingi „volé" venind regulat la fileu după fiecare serviciu.

Efectul acestei tactici se vede imediat și Schmidt își însușește setul 3, cu o ușurință, care lasă să se întrevadă că el va fi câștigătorul final al matchului.

Intr'adevăr, la pauză Schmidt conducea cu 2 seturi la 1.

CARALULIS IȘI REVINE

Tocmai când toți se așteptau mai puțin de a vedea, în Caralulis un câștigător, Dohertystul are o revenire puternică.

Setul acesta este cel mai palpitant, adversarii nereușind să se detașeze.

„Gamurile" se succed cu regularitate când în avantajul unuia, când al celuilalt, astfel că la un moment dat adversarii au 5-5.

Caralulis își dă seama de importanța acestui moment și dovedind o inteligență specială pentru tennis, aruncă toate „atout"-urile în joc.

Atacurile lui sunt încununate de succes astfel că reușește să cucerească acest set psihologic al matchului, cu scorul 7-5.

Din acest moment Schmidt era o victimă sigură, deoarece se vedea clar că dohertistul este din nou în „mâna bună".

Și, cu drept cuvânt, setul cinci nu a însemnat o luptă prea aprigă pentru el, reușind să-l cucerească cu 6-4, după un joc de toată frumusețea, care a entuziasmat numerosul public venit să admire stilul bucureștenilor.

SCHMIDT SE COMPENSEAZA DUBLU

Ca o consolare a înfrângerei suferite în finala acestui campionat dela Caralulis, Schmidt entuziasmeamează publicul în matchul de dublu, unde făcând echipă cu eternul său rival, furnizează un joc de toată frumusețea.

Iată rezultatele obținute:

FINALA SIMPLU DOMNI

Caralulis bate *Schmidtt* 5-7, 6-4, 3-6, 7-5, 6-4.

FINALA DUBLU DOMNI

Caralulis-Schmidt bate *Pustay - Cristescu* 6-1, 6-2, abandon.

CORESPONDENT

V. Cristescu a iscălit pentru Doherty și va fi viitorul partener a lui Caralulis la dublu domni

Doherty Tennis Club a făcut o prețioasă achiziție, deoarece tânărul V. Cristescu, fost la Pebe, revelația acestui sezon, în care s'a distins recent în campionatele Cernăuțului a iscălit pentru clubul din Bulevard.

Pe lângă faptul că noul dohertist, sub antrenamentul lui Aurică și în compania lui Caralulis are șanse să devină unul din jucătorii noștri de marcă, Cristescu are un bun joc specific pentru dublu, astfel că va forma împreună cu Caralulis o echipă redutabilă.